

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **P.P.H. Kovo s.r.o.**, IČO: 28710681,
sídlem Pionýrů 2806, 434 01 Most,
zastoupena advokátkou Mgr. Monikou Hoffmannovou,
sídlem Jeseniova 1169/51, 130 00 Praha,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2019, č. j. 44805/19/5000-10480-703694,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ředitelství ze dne 29. 10. 2019, č. j. 44805/19/5000-10480-703694, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen platební výměr č. 36/D/2019 Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 4. 4. 2019, č. j. 819676/19/2500-31472-505011, jímž byl žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 2 448 315 Kč. Žalobkyně se zároveň domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v úvodu žaloby shrnula průběh daňového řízení. V něm správce daně došel k závěru, že žalobkyně nerealizovala projekt v souladu se žádostí o poskytnutí dotace, když neprokázala, že přijaté plnění – jednonosníkové mostové jeřáby DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2, 5 t – bylo skutečně přijato od dodavatele Asset Management s.r.o. Zároveň žalobkyně neprokázala, že se jednalo o nové technologie, neboť v případě pořízených technologií se jednoznačně nejednalo o jednonosníkové mostové jeřáby s výrobním označením DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2,5 t.
3. Žalobkyně nejprve označila napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť v některých (v žalobě následně citovaných a žalobkyní okomentovaných) částech odůvodnění podle ní úvahy žalovaného nevedou k logickým závěrům a odůvodnění rozhodnutí zde nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, jež vedly žalovaného k vydání rozhodnutí.
4. Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný odmítl provést navrhovaný důkaz výsledkem svědků pana S. P. a pana D. A. V. a opakovaným výsledkem svědka D. B. s odůvodněním, že žalobkyně neuvedla, jaké nové skutečnosti by výsledky svědků přinesly, případně objasnily, ani nesdělila potřebné údaje o daných osobách. Podle žalobkyně však výsledky uvedených svědků byly navrhovány v rámci jejího odvolání, které obsahovalo vždy vyličení skutkových okolností, a v návaznosti na příslušnou část jejího tvrzení v něm byly navrženy také odpovídající důkazy k prokázání těchto tvrzení.
5. S tím souvisí i její námitka, podle které žalovaný dostatečně nezjistil stav věci a z provedených skutkových zjištění učinil nesprávné skutkové, a tím i právní závěry. Jelikož důvodem pro vyměření odvodu bylo pouze tvrzené porušení rozpočtových pravidel označené jako „*Pochybení č. 1*“, zabývala se žalobkyně pouze jím. Nesprávným je podle žalobkyně předně právní závěr žalovaného, že změnou v tonáži dodaných mostových jeřábů byl porušen účel poskytnuté dotace tak, že tento přestal naplňovat cíl programu Rozvoj-Výzva III, konkrétně cíl podpory růstu výkonů a konkurenceschopnosti malých a středních podniků v regionech s vyšší mírou nezaměstnanosti vedoucí ke zlepšení jejich pozice na trhu a v souvislosti s tím i k udržení, případně růstu počtu pracovních míst, když podporované aktivity spočívaly v pořízení nových technologických zařízení s vyššími technickými a užitnými parametry a realizaci projektů zvyšující efektivnost procesů.
6. Podle žalobkyně není pochyb o tom, že v daném případě byly z poskytnuté dotace pořízeny dva **nové** (pozn. soudu – zvýraznění provedeno žalobkyní) mostové jeřáby takových parametrů, které vedly k intenzifikaci a vyšší efektivitě výrobních procesů žalobkyně. Tím byl podle ní cíl příslušného dotačního programu jednoznačně naplněn, neboť v důsledku toho došlo k významnému rozšíření její činnosti, k rozšíření výroby a celkovému rozšíření jejího působení a ke zvýšení její konkurenceschopnosti. Výdaje vynaložené na pořízení mostových jeřábů podle žalobkyně jednoznačně splňují test způsobilosti, a to z hlediska času, umístění i účelu, jakož i byly vynaloženy v souladu se

zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti. Došlo totiž k pořízení nových technologií, přičemž stejným finančním nákladem bylo dosaženo dokonce vyšší efektivity pořízené technologie, když za stejný objem finančních prostředků byly pořízeny jeřáby s vyšší celkovou nosností.

7. Neexistoval proto žádný důvod k tomu, aby byla žalobkyně potrestána odvodem. I pokud by došlo v rámci dotačního procesu k formálnímu pochybení, tedy ke změně technické specifikace bez souhlasu poskytovatele (což však má být vyvráceno argumentací uvedenou níže), je třeba na tento případ aplikovat pravidlo obsažené v příloze č. 5 Podmínek poskytnutí dotace, podle kterého se neuděluje žádná sankce v případě, pokud má pochybení pouze formální charakter bez jakéhokoli skutečného nebo potenciálního finančního dopadu. Podle tohoto pravidla žalovaný již správně postupoval v případě Pochybení č. 2. Pokud v případě Pochybení č. 1 toto pravidlo neaplikoval, porušil podle žalobkyně zásady přiměřenosti a rovnosti, jakož i zákaz diskriminace. Uložená sankce je nepřiměřeně tvrdá.
8. Nesprávným je podle žalobkyně i skutkový závěr žalovaného, že změna tonáže mostových jeřábů byla provedena bez souhlasu poskytovatele, tj. Ministerstva průmyslu a obchodu ČR (dále jen „poskytovatel dotace“). K tomu odkázala na výpověď pana P. P. jednajícího za zástupce žalobkyně společnost PP Projekty s.r.o., který připustil, že dle žádosti o dotaci i dle rozhodnutí o poskytnutí dotace se původně mělo jednat o dodání 2 ks mostových jeřábů nosnosti 5 t s tím, že následně došlo ke změně technické specifikace. Žalobkyně dále uvedla, že technická specifikace byla na žádost poskytovatele dotace doplněna a na základě tohoto doplnění poskytovatel dotace příslušné výběrové řízení schválil. P. P. také vypověděl, že změnu technické specifikace konzultoval s řídicím orgánem, přičemž nebyl shledán důvod pro zrušení výběrového řízení. Žalobkyně konstatovala, že pokud by příslušná změna technické specifikace představovala porušení rozpočtové kázně, poskytovatel by nevyhověl žádosti o platbu. Poskytovatel však na základě žádosti o platbu, která byla podána až poté, co poskytovatel plně akceptoval změnu technické specifikace v rámci schválení výběrového řízení, bez dalšího plnil. Podle žalobkyně žalovaný pochybil, pokud potvrdil rozhodnutí správce daně, aniž by si uvedené skutečnosti ověřil. Sám žalovaný přitom podle žalobkyně konstatoval, že nejasnosti týkající se nosnosti mostových jeřábů byly odstraněny, když žalovaný v tomto ohledu akceptoval vysvětlení svědka P. P.
9. Porušena podle žalobkyně v souvislosti s tím byla také zásada legitimního očekávání, neboť žalobkyně byla popsáním postupem poskytovatele dotace ujistěna, že vše proběhlo v pořádku. Došlo tak k nepřipustnému postihu žalobkyně, která jednala v důvěře v postup a rozhodnutí jiného orgánu.
10. Za nesprávný žalobkyně konečně označila i skutkový a právní závěr žalovaného, že se v případě pořízených mostových jeřábů nejednalo o nové technologie, čímž mělo dojít k porušení dotačních podmínek. Tento svůj závěr žalovaný opřel o tvrzení, že žalobkyně neprokázala pořízení jeřábů od dodavatele Asset Management s.r.o. V průběhu daňového řízení mělo být údajně správcem jednoznačně prokázáno, že se nejednalo o jednonosníkové mostové jeřáby s výrobním označením DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2,5 t. Podle žalobkyně zde není zřejmé, co měl touto větou žalovaný na mysli, a stejně tak není zřejmé, jakou souvislost má toto tvrzení s prokazováním tvrzení, že se údajně nejednalo o nové technologie.
11. Žalobkyně podle svých slov dodání předmětných (nových) mostových jeřábů od společnosti Asset Management s.r.o. prokázala nejen formálně (předložením příslušné faktury, smlouvy o dílo, předávacího protokolu, listin prokazujících konání a průběh

výběrového řízení, dokladu o provedené platbě ceny díla atp.), ale i fakticky, když dodání a montáž předmětných jeřábů potvrdil svou výpovědí statutární zástupce žalobkyně Ing. A. H., pan D. B. a stejně tak pan P. P., který ve své svědecké výpovědi uvedl, že byl s kolegyní zkontrolovat mostové jeřáby nainstalované v hale žalobkyně a pořídit fotodokumentaci. Samotná fotodokumentace je dalším důkazním prostředkem. Dále byla dodávka mostových jeřábů potvrzena i dopisem D. A. V. V neposlední řadě provedli fyzickou obhlídku (kontrolu) faktického plnění již v roce 2016 a i opakovaně později i pracovníci správce daně, přičemž podle žalobkyně pokud by komponenty, ze kterých byly jeřáby postaveny, byly „staré“, resp. „vybourané“ např. z jiné výrobní haly, bylo by to nepochybně viditelné.

12. Ke zpochybňované relevanci předávacího protokolu žalobkyně uvedla, že podpis předávacího protokolu v předstihu jednatelem společnosti Asset Management s.r.o. měl své opodstatnění. Jednak totiž jednatel žalobkyně na doporučení poradenské společnosti, která ho procesem dotace doprovázela, na podpisu předávacího protokolu jednatelem dodavatele trval, dále pak zplnomocněnec dodavatele pan D. B. byl pověřen věc takto vyřídit. Tehdejší jednatel dodavatele, pan J. W. byl v té době (v prosinci 2015) plně kontaktní, nicméně realizací této zakázky byl pověřen pan D. B.
13. Výpověď D. B. žalovaný podle žalobkyně hodnotil zcela nesprávně a účelově jako nevěrohodnou, a to zejména s nesprávným odůvodněním, že D. B. svoji výpověď nedoložil dalšími důkazními prostředky. V tom případě došlo k porušení § 92 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), který umožňuje správnímu orgánu hodnotit svědka či jakýkoli jiný důkaz jako nevěrohodný pouze v případě, pokud nevěrohodnost svědka (či jakéhokoli jiného důkazu) prokáže relevantními důkazy. Důkazní břemeno zde jednoznačně bylo na straně správního orgánu, který je neunesl. Jako další důvod nevěrohodnosti výpovědi D. B. žalovaný uvedl parametry dohody o provedení práce, kterou měl D. B. uzavřenu se společností Asset Management s.r.o. Podle žalobkyně však šlo pouze o nepodložené dohady a fabulace, které navíc postrádají logiku a jsou zjevně účelové. Žalovaný např. na základě tvrzení D. B., že bylo na předmětné akci odpracováno 320 až 350 hod, dovozuje, že je nepravděpodobné, aby byl jediným zaměstnancem dodavatele pouze pan B. (a tím vytváří dojem dalších nejasností či nesrovnalostí). Pan B. přitom výslovně a konkrétně vypověděl, že na zakázce pracovali (formou subdodávky) dva elektrikáři a čtyři zámečníci, kteří příslušné hodiny odpracovali.
14. Dále měl žalovaný konstatovat, že žalobkyně ve dnech 29. a 30. 12. 2015 uhradila dodavateli Asset Management s.r.o. fakturu č. 150100068 za výrobu a montáž mostových jeřábů ve výši 6 583 247,00 Kč. Současně však správce daně zjistil, že žalobkyně v průběhu těchto dvou dnů od Asset Management s.r.o. přijala identickou částku, a to ve výši 6 583 247,00 Kč na svůj účet. Podle variabilních symbolů uvedených v příslušném výpisu z bankovního účtu se mělo jednat o úhradu daňových dokladů, jež byly vystaveny žalobkyní pro Asset Management s.r.o. za poskytnutí stavebních úprav, výroby a montáže ocelové konstrukce kryté haly. Samotný účetní doklad, i když obsahuje všechny požadované náležitosti dle zákona o účetnictví, však nemůže být osvědčen jako důkaz o uskutečnění předmětného účetního případu, jestliže není současně prokázáno, že k jeho uskutečnění fakticky došlo.
15. Podle žalobkyně neexistuje důvod, aby v předmětném daňovém řízení prokazovala důvody plateb, které s daňovým řízením nijak nesouvisí. Žalovaný, kromě toho, že poukazuje na identickou výši příslušných plateb, podle ní neuvádí v této souvislosti žádná další konkrétní tvrzení, která by měla relevanci pro předmětné daňové řízení. Naopak to, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

došlo k úhradě dodaných mostových jeřábů převodem na účet dodavatelské společnosti Asset Management s.r.o., podle ní je jedním z důkazů dokládajících realizaci předmětné dodávky.

16. Žalovaný rovněž spatřoval nesrovnalost v tom, že podle dopisu D. A. Včeka ze dne 13. 7. 2017 byly komponenty mostových jeřábů uskladněny u Asset Management s.r.o., avšak v rámci daňového řízení bylo správcem daně zjištěno, že tato společnost takovými potřebnými skladovacími prostorami nedisponovala. Takovýto závěr žalobkyně opětovně označila minimálně za nepodloženou fabulaci. Ze zprávy o daňové kontrole totiž vyplývá, že společnost Asset Management s.r.o. již nebyla v době provádění daňové kontroly kontaktní a na výzvy správce daně nereagovala. Správce daně tedy nemohl provést žádná zjištění, z nichž by vyplynulo, že uvedená společnost neměla v r. 2015 k dispozici skladové prostory.
17. Žalobkyně zdůraznila, že společnost Asset Management s.r.o. byla jako dodavatel vybrána v oficiálním výběrovém řízení a vlastní dodávka se zrealizovala v průběhu cca 14 dní, přičemž všechny další okolnosti se staly předmětem zkoumání mnohem později, v některých případech až po několika letech, kdy z dnešního pohledu se mnohé okolnosti mohou jevit jinak. Skutečnosti na straně dodavatele, které vyplývají ze zápisů v obchodním rejstříku, se však udály zcela mimo sféru, povědomí a vliv žalobkyně.
18. Jde-li o další část dopisu D. A. V., podle které se v roce 2016 se na společnost NPO OPTO-GAK několikrát obrátil zástupce Asset Management s.r.o. s dotazy týkajícími se kompletace a uvedení jeřábů do provozu, a že se proto domníval, že tato společnost se rozhodla oba jeřáby sestavit a používat je na platformě žalobkyně, žalovaný ji nepodloženě a účelově vykládá tak, že nedošlo k realizaci zakázky. Podle žalobkyně je možné, že se pan V. při psaní dopisu dopustil chyby v letopočtu, pro danou věc to však není rozhodné. Podstatné podle žalobkyně je, že dodavatel jeřáby fakticky (fyzicky) dodal, což si žalovaný již v roce 2016 i opakovaně později ověřil. Mostové jeřáby byly sestaveny z připravených komponentů na principu stavebnice a tyto komponenty byly nepoužité, tj. nové.

Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, kterou navrhoval zamítnout. Jelikož žalobní námitky jsou v podstatě totožné s těmi odvolacími, především odkázal na zprávu o daňové kontrole a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jde-li o namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, žalovaný poukázal na to, že v napadeném rozhodnutí je vždy uvedeno, ze kterých zjištěných skutečností vycházel, jeho závěry nejsou vnitřně rozporné ani nelogické. Žalobkyně jeho jednotlivé závěry navíc vytrhává z kontextu.
20. Žalovaný trval na tom, že jeřáby, které byly žalobkyni dodány, nebyly jeřáby s výrobním označením DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2,5 t, jak bylo uvedeno v žádosti o platbu i v daňovém dokladu č. 150100068, který žalobkyně v daňovém řízení předložila. Daňové orgány podrobně popsaly veškeré okolnosti svědčící o tom, že se nejednalo o formálně deklarované jeřáby. Žalobkyně neprokázala, že jí byly dodány nové technologie daného označení, čímž porušila podmínky dotace – nesplnila cíl ani účel projektu.

Replika žalobkyně

21. Žalobkyně v replice ze dne 7. 4. 2020, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zopakovala své argumenty již uvedené v žalobě. Dále uvedla, že nikdy netvrdila,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že by se v případě dodaných jeřábů jednalo o originální jeřáby vyrobené společností Terex Material Handling, s.r.o. (dále jen „společnost Terex“; nyní v obchodním rejstříku zapsaná jako Konecranes and Demag s.r.o. – pozn. soudu), která je výrobcem originálních jeřábů značky DEMAG. Opakovaně uváděla, že dodavatelem jeřábů byla společnost Asset Management s.r.o. a subdodavatelem společnost NPO OPTO-GAK, která jeřáby vyrobila a označila názvem DEMAG. I pokud by žalobkyně připustila, že společnost Asset Management s.r.o. možná použila označení DEMAG neoprávněně, nelze z této skutečnosti ale v žádném případě činit závěr, že dodané jeřáby nebyly nové. Žalovaný však nikdy nepoužil jiný argument, který by měl dokládat, že jeřáby nebyly nové, než že nebyly dodány společností Terex. To, jakým způsobem subdodávka proběhla, žalobkyně podle svých slov nad rámec své povinnosti doložila dopisem pana V. Žalovaný neměl důvod průběh subdodávky zpochybňovat a žalobkyně zároveň nemá povinnost průběh subdodávky prokazovat. Ve vztahu k dodavateli prokázala dostatečnou obezřetnost, když si jeho renomé ověřovala ze všech dostupných zdrojů. Zkratka ACS na výrobních štítcích podle žalobkyně představuje zkratku odvozenou od Asset Cooperation Synergy a jedná se o štítky dodavatele. Pokud žalovaný nerozporuje opravný nátěr, je podle žalobkyně zcela nelogické, aby rozporoval, zda byly jeřáby dodány již opatřené nátěrem. Navíc tato skutečnost je v daném případě zcela irelevantní. K platbě zaslané na její účet společností Asset Management s.r.o. žalobkyně uvedla, že se nejednalo o „vrácení“ platby, ale o úhradu stavebních výkonů (stavební úpravy skladů – opravy sprinklerů a hydraulických ramp – na adrese Na Radosti, Praha 5 a výroba ocelových konstrukcí pro výstavbu hal SIKO na Černém Mostě, Praha 9), které žalobkyně společnosti Asset Management s.r.o. dodala.

Ústní jednání soudu

22. Při jednání soudu konaném dne 8. 3. 2022 právní zástupkyně žalobkyně odkázala na znění žaloby a repliky a navrhla, aby soud žalobě vyhověl. Uvedla, že na základě dokazování provedeného v daňovém řízení dovodila, že změna parametrů jeřábů k lepšímu nebyla v dotačním procesu žádným problémem. Akceptovány podle ní bývají i zásadnější změny, zároveň navíc žalobkyní byly splněny i požadavky na hospodárnost a účelnost. Dále připomněla, že správce daně byl nejméně dvakrát přítomen na místě, kde si mohl ověřit, že se jednalo o nové zařízení. Zároveň nikdy nebylo tvrzeno, že se jednalo o originální výrobek výhradního dodavatele jeřábů DEMAG společnosti TEREX; maximálně tedy mohlo dojít k zásahu do práv této společnosti k ochranné známce. Nelze však dovozovat, že předmětné jeřáby nebyly dodány. Právní zástupkyně žalobkyně také upozornila, že v rámci nahlížení do správního spisu týkajícího se daně z přidané hodnoty našla dopis od pana Včka ze společnosti NPO OPTO-GAK, se kterým však nikdo nepracoval, ačkoliv byl v dispoziční sféře správce daně. Skutečnost, že předmětné jeřáby byly dodány společností Asset Management s.r.o., byla podle ní prokázána kupní smlouvou, účastí zmíněné společnosti ve výběrovém řízení a v neposlední řadě také tím, že uvedená společnost dostala za předmětné jeřáby zapláceno. Jeřáby byly dodány do provozovny žalobkyně, kde se nacházejí dodnes a žalobkyně nadále podniká. K platbě ze strany společnosti Asset Management s.r.o. ve prospěch žalobkyně právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že žalobkyně realizovala pro společnost Asset Management s.r.o. zakázky na dodávku a instalaci regálového systému v Praze 5 v ulici Na Radosti a dodávku a montáž haly SIKO a za tyto zakázky jí společnost Asset Management s.r.o. zaplatila. Dodala, že jednatel žalobkyně byl ze strany Policie ČR prověřován pro podezření z dotačního podvodu, nicméně tato věc byla odložena.
23. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že nadále navrhovala zamítnutí žaloby. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Uvedla, že v daném případě není veden spor o to, zda došlo k instalaci mostových jeřábů v provozovně žalobkyně a zda jsou užívány. Zdůraznila, že žalobkyně na základě podnikatelského záměru podala žádost o dotaci, na základě které bylo vydáno rozhodnutí o dotaci, jehož přijetím žalobkyně odsouhlasila, že bude plnit podmínky v tomto rozhodnutí stanovené. Podle pověřené pracovnice žalovaného spočívalo porušení rozpočtové kázně ze strany žalobkyně v tom, že pořídila kvalitativně i parametricky jiné zařízení, než na jaké byla dotace poskytnuta. Pověřená pracovnice žalovaného připomněla, že o změnu účelu dotace je nutno žádat před porušením rozpočtové kázně.

Posouzení věci soudem

24. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
25. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání soudu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byla v rámci Operačního programu Podnikání a inovace na její žádost poskytnuta investiční dotace na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 28. 12. 2015, č. j. 25-15/2.2RV03-5329/15/61200, jehož nedílnou součástí jsou Podmínky poskytnutí dotace (dále jen „Rozhodnutí“), na účel vymezený jako „*Výroba, dodání a montáž 2 ks mostových jeřábů nosnosti 5 tun s dálkovým ovládáním zdvihů i pojezdu*“, reg. č. projektu CZ.1.03/2.2.00/13.05329. Peněžní prostředky dle rozhodnutí byly poskytnuty v maximální výši 2 700 000 Kč (tj. 45 % způsobilých výdajů projektu) z Evropského fondu pro regionální rozvoj (tj. 100 % výše dotace). Dotace byla vyplacena zpětně na základě již realizovaných způsobilých výdajů a byla připsána na bankovní účet žalobkyně v celkové výši 2 448 315,00 Kč.
27. Dne 21. 11. 2017 zahájil správce daně u žalobkyně daňovou kontrolu. Podnět ke kontrole vzešel od Územního pracoviště v Mostě téhož správce daně, podle něhož v rámci kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2015 žalobkyně neprokázala přijetí plnění od dodavatele Asset Management s.r.o. V rámci realizace projektu bylo uskutečněno zadávací řízení na veřejnou zakázku na dodávky pod označením „*Výběrové řízení na dodávku 2 kusů mostových jeřábů*“, jež bylo zadáváno mimo režim zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění. V rámci jeho realizace byl daňový subjekt povinen postupovat mj. dle Pravidel pro výběr dodavatelů verze dle č. j. 44453/14/61100/60000 (dále jen „Pravidla“). Dne 15. 1. 2019 správce daně na návrh žalobkyně provedl výslech pana P. P., jednatele společnosti PP projekty s.r.o. Dne 6. 3. 2019 správce daně provedl místní šetření v provozovně žalobkyně, při kterém pořídil fotodokumentaci mostových jeřábů. Dne 27. 3. 2019 správce daně s žalobkyní projednal zprávu o daňové kontrole ze dne 27. 3. 2019, č. j. 744967/19/2500-31472-505011. Dne 4. 4. 2019 správce daně vydal platební výměr č. 36/D/2019, č. j. 819676/19/2500-31472-505011, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jímž byl žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 2 448 315 Kč. Proti němu žalobkyně podala včasné odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

28. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí, přičemž vycházel z toho, že správní řízení tvoří jeden celek. Má-li být správní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
29. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
30. Soud prostudoval napadené rozhodnutí a zjistil, že z něj při jeho vnímání v celém jeho kontextu jsou zřejmé stav věci, ze kterého žalovaný vycházel, způsob, kterým se vypořádal s námitkami žalobkyně, i právní závěry, které na základě zjištěného stavu věci učinil. Sama žalobkyně tyto závěry ostatně hned v úvodu své žaloby výstižně shrnula tak, že důvod pro uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně podle žalovaného spočíval v tom, že žalobkyně podle žalovaného neprokázala, že přijaté plnění – jednonosíkové mostové jeřáby označené jako DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2, 5 t – skutečně přijala od dodavatele Asset Management s.r.o. a že se zároveň jednalo o nové technologie. Další pochybení správce daně a žalovaný spatřovali v tom, že žalobkyní tvrzené přijaté plnění bylo v rozporu s Rozhodnutím a žádostí o poskytnutí dotace, když předmětem schváleného projektu měla být výroba, dodání a montáž 2 ks mostových jeřábů nosnosti 5 tun s dálkovým ovládáním zdvihů i pojezdu.
31. Podle § 44 odst. 1 písm. j) rozpočtových pravidel je porušením rozpočtové kázně porušení povinnosti stanovené právním předpisem, rozhodnutím nebo dohodou o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, které přímo souvisí s účelem, na který byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta a ke kterému došlo před přijetím Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv a které trvá v okamžiku přijetí prostředků na účet příjemce; prvním dnem porušení rozpočtové kázně je den jejich přijetí příjemcem; penále za porušení rozpočtové kázně se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce na základě platebního výměru odvod uhradit.

32. Podle Hlavy I čl. II bodu 1 písm. a) Rozhodnutí: *„Příjemce dotace je povinen: realizovat projekt v souladu se žádostí o poskytnutí dotace, která byla podkladem pro ROZHODNUTÍ; Změny projektu jsou přípustné pouze se souhlasem poskytovatele, přičemž účel, na který byla dotace poskytnuta, nelze změnit.“* (zvýraznění provedeno soudem)
33. Podle Hlavy I čl. II bodu 2 písm. d) Rozhodnutí: *„Při realizaci projektu je příjemce dotace povinen postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ... nebo podle Pravidel pro výběr dodavatelů, které tvoří přílohu PODMÍNEK.“*
34. Podle Hlavy I čl. IV bodu 3 Rozhodnutí: *„Příjemce dotace může písemně požádat o změnu PODMÍNEK, jejich příloh či ROZHODNUTÍ, a to prostřednictvím eAccountu. Tato žádost musí být podána dříve, než nastane porušení rozpočtové kázně. Poskytovatel o této změně rozhodne v souladu s § 14 odst. 14 písm. a) Rozpočtových pravidel.“*
35. Podle Hlavy I čl. VIII bodu 1 Rozhodnutí: *„Porušení rozpočtové kázně spočívající v nesplnění čl. II odst. 1 písm. a) a písm. c), odst. 2 písm. a) a e), odst. 3 a odst. 4, čl. IV odst. 6 a čl. VI odst. 1 a odst. 2 PODMÍNEK bude postiženo odvodem ve výši celkové částky dosud vyplacené dotace za každý jednotlivý případ.“*
36. Z uvedeného je zřejmé, že účel, na který byla poskytnuta dotace, nelze změnit, a že každé jednotlivé porušení rozpočtové kázně uvedené v Hlavě I čl. VIII bodu 1 Rozhodnutí má být postiženo odvodem ve výši celkové částky dosud vyplacené dotace.
37. Sama žalobkyně přitom uvádí, že ke změně projektu, v tomto případě de facto účelu, neboť ten byl vymezen jako výroba, dodání a montáž 2 ks mostových jeřábů nosnosti 5 tun s dálkovým ovládáním zdvihů i pojezdu, na její straně došlo. Tato změna však podle ní měla být ku prospěchu celé věci, neboť pořízení jeřábů s větší nosností mělo vést k intenzifikaci a vyšší efektivitě výrobních procesů žalobkyně. Zároveň podle ní šlo o změnu řádně oznámenou a schválenou poskytovatelem dotace.
38. S tímto názorem se soud neztotožňuje. Zejména je třeba uvést, že i pokud by prostřednictvím informačního systému eAccount skutečně bylo v souladu s výpovědí pana P. P. v lednu 2016 požádáno o tvrzenou změnu technické specifikace, tj. pořízení jeřábů s jinou nosností, stalo by se tak nepřipustně až poté, co by na straně žalobkyně došlo k porušení rozpočtové kázně, neboť schválený projekt zrealizovala v prosinci 2015 v rozporu se svou žádostí o poskytnutí dotace, která měla být vyplacena zpětně na základě již zrealizovaných způsobilých výdajů. Navíc jak již bylo uvedeno výše, změna účelu dotace podle Rozhodnutí možná nebyla.
39. Jestliže poskytovatel dotace i po žalobkyní tvrzené změně účelu dotace uvedl, že schválil výběrové řízení (což se soudu jeví ze záznamů dle informačního systému eAccount) a následně dotaci proplatil, pochybil. Pokud se však žalobkyně na toto jednání poskytovatele dotace odkazuje a z něj dovozuje své legitimní očekávání, soud musí poukázat na to, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *„za dodržení podmínek, které se vážou k udělené dotaci ..., odpovídá příjemce dotace. Skutečnost, že jej poskytovatel peněžních prostředků neupozornil na nesrovnalosti při provádění projektu, na něž je dotace poskytována, ač v době rozhodování o poskytnutí dotace o nich nemohl nevědět, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Předpokladem vzniku práva dovolávat se legitimního očekávání je v*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu. Zásady legitimního očekávání se dále nemůže dovolávat příjemce dotace, který se při nakládání s veřejnými prostředky dopustil zjevného porušení platné právní úpravy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS).

40. S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a považuje jej za příléhavý i ve vztahu k projednávané věci. Svou odpovědnost za dodržení podmínek, ke kterým se zavázala, žalobkyně na poskytovatele dotace nemůže přenášet. Soud navíc podotýká, že jeho postup ani podle tvrzení žalobkyně nespočíval v jakémkoli ujišťování či výslovném potvrzování správnosti postupu žalobkyně. Na učiněném závěru nic nemění ani to, že žalobkyni požadované prostředky byly poskytovatelem dotace proplaceny.
41. Soud konečně s důrazem na zásadní povahu vymezení účelu financovaného dotací zcela odmítá názor žalobkyně, že by provedená změna technické specifikace bez souhlasu poskytovatele dotace mohla být pochybením pouze formálním.
42. K námitce žalobkyně, podle které *„sám žalovaný přitom podle žalobkyně konstatoval, že nejasnosti týkající se nosnosti mostových jeřábů byly odstraněny, když žalovaný v tomto ohledu akceptoval vysvětlení svědka P. P.“*, soud uvádí, že z této věty nelze v kontextu celého napadeného rozhodnutí dovozovat, že žalovaný na straně žalobkyně neshledal zjištěné pochybení (viz zejména body 24-33 a 69 a násl. napadeného rozhodnutí).
43. Žalobkyně dále rozporovala to, zda správce daně a žalovaný řádně zjistili stav věci. Před vypořádáním těchto jejích námitek je namíste připomenout rozložení důkazního břemene. Důkazní břemeno mezi daňovým subjektem a správcem daně je v daňovém řízení rozvrženo nerovnoměrně ve prospěch správce daně. Při správě daní se neuplatňuje zásada vyhledávací tak jako zejména v trestním právu, což odpovídá faktu, že důkazní břemeno ohledně výše daně nenese stát, nýbrž daňový subjekt.
44. Nejvyšší správní soud přezkoumával řízení o odvodu za porušení rozpočtové kázně v rozsudku ze dne 6. 11. 2008, č. j. 5 Afs 36/2008-146, publ. pod č. 1781/2009 Sb. NSS, a vyslovil, že v řízení před finančními orgány bylo povinností příjemce dotace předložit či navrhnout veškeré důkazy na podporu svého tvrzení, že dodržel podmínky pro čerpání dotace, neboť ho v tomto ohledu tížilo důkazní břemeno vyplývající z § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené se uplatní i za účinnosti daňového řádu. V režimu dotací tak platí, že splnění podmínek, za nichž byly veřejné prostředky poskytnuty, musí prokázat příjemce dotace.
45. Primární iniciativa tudíž přísluší daňovému subjektu, který v procesu dokazování vedeném správcem daně musí své břemeno unést. Správce daně je povinen prokazovat toliko skutečnosti uvedené v § 92 odst. 5 daňového řádu. Podle písmene c) tohoto ustanovení má správce daně povinnost dokázat existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem, přičemž pokud správce daně zjistí některou okolnost zpochybňující údaje uvedené v těchto dokumentech, přechází důkazní břemeno na daňový subjekt. Ten pak musí prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních nebo k jejichž prokázání byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván (§ 92 odst. 3 a 4 daňového řádu), resp. v průběhu daňové kontroly předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení [§ 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu]. Daňový subjekt tedy musí prokázat svá tvrzení a za tímto účelem předložit důkazní prostředky či navrhnout jejich provedení. Pokud takové důkazy prokazují jeho tvrzení, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přechází důkazní břemeno podle zmiňovaného § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu zpět na správce daně, v opačném případě platí, že daňový subjekt důkazní břemeno neunesl, a správce daně tak může rozhodnout v jeho neprospěch.

46. Důkazní břemeno ohledně prokázání skutečnosti, že svým jednáním naplnila účel projektu, na jehož realizaci jí byla poskytnuta dotace, tudíž tížilo žalobkyni. Soud dospěl k závěru, že tvrzení žalobkyně ohledně toho, že od společnosti Asset Management s.r.o. pořídila dva nové mostové jeřáby DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2, 5 t, nemají oporu v listinách založených ve spise. Žalobkyně za účelem prokázání splnění podmínek, za nichž jí byly veřejné prostředky poskytnuty, předložila doklady, jejichž formální bezvadnost správce daně ani žalovaný zásadním způsobem nezpochybňoval. Její tvrzení a předložené doklady však správce daně zpochybnil poukazem na neprokázanou faktickou realizaci projektu tak, jak žalobkyně deklarovala. Poukázal přitom na nekontaktnost dodavatele, který dále podle zápisů v obchodním rejstříku a živnostenském rejstříku neměl zapsán předmět podnikání opravňující jej k výrobě a montáži mostových jeřábů, sídlil na tzv. virtuální adrese, tedy v prostorách neumožňujících provedení výroby takovýchto jeřábů, a neprůkaznou výpověď údajného zástupce dodavatele D. B. (k té se soud vyjadřuje níže).
47. Dále správce daně při formulaci svých pochybností vycházel ze sdělení společnosti Terex, která má být jediným výrobcem jeřábů, jeřábových komponentů, pohonů a manipulační technologie pod označením DEMAG v České republice a Slovenské republice. Na dotaz správce daně společnost Terex uvedla, že v letech 2015 a 2016 nenavázala se společností Asset Management s.r.o. žádnou spoluprací, a tudíž pro ni nemohla vyrobit mostové jeřáby s výrobním označením DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2, 5 t. Z dalšího sdělení společnosti Terex navíc vyplynulo, že své výrobky označuje jiným způsobem, než jaký byl patrný z fotografií jeřábů pořízených správcem daně dne 9. 3. 2016 v provozovně žalobkyně. S typy jeřábů deklarovanými na faktuře č. 150100068 (tj. DEMAG EPKE 12,5 t a DEMAG EPKE 2,5 t) se rozcházejí i typy jeřábů uvedené na štítcích umístěných na příslušných jeřábech dle fotodokumentace ze dne 9. 3. 2016 (ACS-2,5t/10,5m a ACS-12,5t/8m). Jeřáby tak jsou v důsledku toho označeny dvěma rozdílnými typy mostových jeřábů od dvou různých výrobců (Demag x Adamec Crane System). A dokonce jiné typy jeřábů než na štítcích dle fotodokumentace ze dne 9. 3. 2016 mají být zřejmé ze štítků dle fotodokumentace předložené dne 12. 1. 2016 poskytovateli dotace (zde mělo jít o označení ACS-2,5t/12m a ACS-10t/15m) v rámci žádosti o platbu prostřednictvím informačního systému eAccount.
48. Důvodnou pochybnost na straně daňových orgánů podle názoru soudu vzbudila též skutečnost, že žalobkyně ve dnech 29. a 30. 12. 2015 uhradila dodavateli fakturu č. 150100068 za výrobu a montáž mostových jeřábů ve výši 6 583 247,00 Kč a současně v průběhu těchto dvou dnů od Asset Management s.r.o. přijala identickou částku na svůj účet nazpět. V tom, že došlo k úhradě dodaných mostových jeřábů převodem na účet dodavatelské společnosti Asset Management s.r.o., tak nelze spatřovat jeden z důkazů dokládajících realizaci předmětné dodávky, jak namítala žalobkyně, neboť tatáž částka byla žalobkyni společností Asset Management s.r.o. ve stejné době zaslána zpět.
49. Soud se na základě zjištěných skutečností ztotožňuje se závěrem správce daně, že žalobkyně neprokázala splnění podmínek, za nichž jí byla poskytnuta dotace. Není totiž vůbec zřejmé, jaké mostové jeřáby žalobkyně z poskytnuté dotace pořídila a od koho, stejně jako v důsledku toho ani to, zda se jednalo o požadované nové technologie.

50. V dopisu ze dne 13. 7. 2017, který žalobkyně předložila se svým odvoláním, pan D. A. V., náměstek generálního ředitele společnosti NPO OPTO-GAK se sídlem v Arménii, uvedl, společnost NPO OPTO-GAK zakoupila v Polsku, Německu a na Slovensku nové komponenty na smontování dvou jeřábů nosnosti 2,5 t a 12,5 t podle vzoru produkce DEMAG, typ EPKE 2,5x12000 a 12,5x15000. Před přepravou do Arménie je uskladnila ve skladu společnosti Asset Management s.r.o. v České republice. Pro údajné zjednodušení celního odbavení a certifikaci byl na mostových jeřábech jejich zaměstnancem vytvořen nápis DEMAG. Po zjištění, že tyto komponenty již nepotřebuje, je s ohledem na náklady na dopravu, likvidaci či přepracování prodala za 1 americký dolar společnosti Asset Management s.r.o. V roce 2016 se na ni měl několikrát obrátit zástupce společnosti Asset Management s.r.o. s dotazy ohledně komplementace uvedení jeřábů do provozu. D. A. V. uvedl, že pokud to dobře pochopili, společnost Asset Management s.r.o. se rozhodla oba jeřáby sestavit a používat na platformě žalobkyně. Dále žalobkyně k odvolání předložila anglicky psaný e-mail pana S. P. ze společnosti NPO OPTO-GAK ze dne 29. 4. 2019, ve kterém pan P. potvrzoval, že dopis pana D. A. V. ze dne 13. 7. 2017 koresponduje se skutečností.
51. K tomu žalovaný správně poukázal na to, že uvedená tvrzení nejenže nejsou podložena vůbec žádnými důkazními prostředky, ale i vykazují rozpory. Domněnka D. A. V. o tom, že komponenty měly být sestaveny a používány na platformě žalobkyně, je nepodložená a nevěrohodná. Jelikož jeřáby byly sestaveny a předány již v roce 2015, nebyl zde žádný důvod pro to, aby se zástupce společnosti Asset Management s.r.o. na společnost NPO OPTO-GAK s dotazy ohledně komplementace jeřábů obracel v roce 2016.
52. Ani z žalobkyní namítané výpovědi a fotodokumentace svědka P. P. nevyplývalo, že by žalobkyni byly dodány nové jeřáby deklarovaných parametrů od společnosti Asset Management s.r.o.
53. K tomu soud uvádí, že žalobkyni je třeba přisvědčit v tom, že skutečnost, že společnost Asset Management s.r.o. nedisponovala skladovacími prostory potřebnými pro uskladnění komponentů mostových jeřábů, což ve vztahu k dopisu D. A. V. namítl žalovaný, v řízení – pravděpodobně kvůli nekontaktnosti společnosti – dle obsahu předloženého spisu prokazatelně zjištěna nebyla. Tato skutečnost však má ve světle výše uvedených skutečností, které na straně správce daně založily důvodné a silné pochybnosti, podružný význam. Ani zčásti (ničím nepodložená) tvrzení, zčásti pouhé slabé domněnky (ve vztahu k tomu, že komponenty na výrobu jeřábů měly být použity u žalobkyně) uvedené v dopise D. A. V. a aprobované v emailu pana S. P. tedy neprokazují, že by subdodavatelem komponentů mostových jeřábů byla společnost NPO OPTO-GAK, že se jednalo o nové komponenty a že ty byly dodány společnosti Asset Management s.r.o. tak, aby tato mohla realizovat žalobkyní tvrzené plnění.
54. Důvody, pro které žalovaný považoval výpověď pana D. B. za nevěrohodnou, soud nepovažuje za nepodložené, nelogické ani za fabulaci. Vycházejí při jejím hodnocení je totiž třeba primárně z toho, že tento svědek žádné ze svých tvrzení nedoložil. Závěr žalovaného se tak zakládá zejména na rozboru na jedné straně svědkem tvrzené, avšak nepředložené dohody o provedení práce údajně uzavřené mezi ním a společností Asset Management s.r.o., a na tvrzení svědka o jím údajně prováděné práci v souvislosti s dodávkou jeřábů žalobkyni, kdy on osobně měl být přítomen celé montáži včetně víkendů. Na druhé straně pak na analýze platné právní úpravy dohod o provedení práce a zjištěných skutečností, podle kterých za něj společnost Asset Management s.r.o. v rozhodnou dobu neodvedla pojištění ani daň z příjmů. Rovněž bylo zjištěno, že se pan B. jako zaměstnanec společnosti Asset Management s.r.o. neobjevil v jejím vyúčtování daně z příjmů ze závislé práce (viz Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zejména body 37–40 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Existenci tvrzeného pracovněprávního vztahu a oprávnění pana B. k zastupování dodavatele žalovaný vzhledem k těmto skutečnostem důvodně považoval za nepravděpodobnou, přičemž poukázal na to, že pan B. svá tvrzení nepodložil ani zmíněnou dohodou o provedené práci, jejímž stejnopisem měl disponovat, ani například plnou mocí, na jejímž základě by byl oprávněn dodavatele v rámci předmětné veřejné zakázky zastupovat, a to navzdory tomu, že podle svých slov o účasti na zakázce rozhodl za dodavatele on a zároveň byl jedinou osobou, která za dodavatele zakázku zajišťovala. Stejně tak nesdělil ani údajného subdodavatele, který měl pro společnost Asset Management s.r.o. výrobu mostových jeřábů zajistit, neuvedl název výrobce komponentů k sestavení mostových jeřábů ani údaje o dopravci, který je měl dopravit na místo uskutečnění montáže. Ačkoli předložení důkazních listin vztahujících se k realizaci projektu při výsledku přislíbil, posléze se správcem daně přestal komunikovat.

55. Žalobkyní konkrétně zmiňovaná údajná nesrovnalost v tvrzení žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí obsažena není. Žalovaný totiž nikdy netvrdil, že pan B. měl být jediným zaměstnancem dodavatele. V bodě 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze odůvodňuje, proč podle něj pan B. nebyl „*tímto jediným zaměstnancem*“ dodavatele v reakci na zjištěnou skutečnost, že dodavatel ve vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období 2015 vykázal (pouhého) jednoho zaměstnance v měsících únor až červenec a listopad až prosinec 2015 a na zálohách na dani vykázal za celý rok srážky ve výši 0 Kč.
56. Soud se naopak s žalobkyní shoduje na nižší relevanci skutečností spojených s předávacím protokolem ze dne 13. 12. 2015 ohledně dodávky předmětné technologie, které naopak žalovaný shledal v kontextu dalších zjištěných skutečností problematickými. Z pohledu soudu nelze za nestandardní považovat pouze to, že tento protokol byl ze strany dodavatele podepsán v předstihu jeho statutárním zástupcem, který samotné předávce neměl být přítomen. Zároveň však soud dodává, že ve světle dalších důkazů a s ohledem na další zjištěné skutečnosti uvedené výše nelze tomuto dokumentu přisuzovat větší význam, neboť nedokládá, že společnost Asset Management s.r.o. tvrzené plnění skutečně dodala.
57. Žalobkyně v podaném odvolání navrhovala, aby byl „*dopis společnosti NPO OPTO-GAK, včetně jeho překladu do českého jazyka a včetně potvrzujícího e-mailu ze dne 29. 4. 2018 ...proveden k důkazu, případně, aby byl proveden důkaz výsledkem svědků S. P. a D. A. V.*“ Soud konstatuje, že tomuto návrhu bylo vyhověno tím, že žalovaný jako důkaz provedl onen dopis včetně emailu. Výslech svědků S. P. a D. A. V. žalobkyně navrhovala pouze jako eventualitu v případě, že by nebyl proveden důkaz dopisem a emailem. Žalovaný navíc správně poukázal na § 92 odst. 6 větu první daňového řádu. Podle něj platí, že navrhuje-li v řízení účast třetí osoby daňový subjekt, je povinen současně s návrhem sdělit správci daně potřebné údaje o této třetí osobě a informaci o tom, které skutečnosti hodlá účastí této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti. Žalobkyně takto nepostupovala. Totéž platí o navrhovaném opakovaném výsledku D. B., u kterého navíc soud zcela postrádá žalobkyní zmiňovanou údajnou návaznost na příslušnou část jejího tvrzení uvedenou v jejím odvolání. Tento svědek se navíc již v průběhu řízení stal pro správce daně nekontaktním. S ohledem na dostatečná zjištění o stavu věci shrnutá výše navíc i soud považuje navržený výslech za nadbytečný.
58. Soud uzavírá, že hodnocení důkazů provedené daňovými orgány proběhlo podle jeho názoru v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu, bylo objektivní a nevykazovalo žalobkyní namítané vady. Za dané procesní situace pak podle názoru soudu obстоjí závěr, že

žalobkyně neunesla důkazní břemeno a odvod za porušení rozpočtové kázně jí byl uložen po právu.

59. K argumentaci žalobkyně, ve které uložený odvod označila jako trest a namítla, že uložená sankce je příliš tvrdá, soud poukazuje na ustálený názor zřejmý z judikatury správních soudů. Podle ní porušení rozpočtové kázně není správním deliktem a stejně tak uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně není trestní sankcí, na kterou by bylo možné aplikovat zákonné instituty určené pro oblast správního trestání. Hlavní cílem uložení odvodu je navrátit zpět do státního rozpočtu prostředky, které nebyly využity za účelem a v souladu s podmínkami, které stát (či Evropská unie) pro čerpání těchto prostředků stanovil. Jestliže totiž dotace, v rámci níž jsou soukromým subjektům poskytovány veřejné finanční prostředky, nebyla zcela nebo z části využita ve prospěch stanovené priority, není důvodu, aby tyto prostředky zůstávaly v rukou soukromého subjektu. Proto následkem nevyužití dotace pro stanovený účel či jejího použití v rozporu s předem určenými podmínkami je povinnost tuto dotaci (i třeba jen z části) vrátit tak, aby tyto prostředky mohly opět sloužit svému původnímu účelu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 5 As 95/2014-46). Odvod ve výši celkové částky vyplacené dotace navíc vyplývá i z Hlavy I čl. VIII bodu 1 Rozhodnutí.
60. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobkyní navržené dokazování listinami předloženými při jednání soudu, které jsou založeny na čl. 79-94 soudního spisu, tj. dvěma prohlášeními Ing. A. H. týkajícími se dvou zakázek realizovaných pro společnost Asset Management s.r.o., dalšími listinami vztahujícími se k těmto zakázkám a úplným výpisem z obchodního rejstříku pro společnost Asset Management s.r.o., a to pro nadbytečnost, neboť je toho názoru, že žalobkyně tyto důkazy mohla a měla předložit v průběhu daňového řízení, nikoli až v řízení před soudem. Skutečnost, že žalobkyně v daňovém řízení neunesla své důkazní břemeno, totiž nemůže být napravována v řízení soudním.
61. Žalobu soud vyhodnotil v rámci uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
62. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 8. března 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu